

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 15. júna 2010*

Vo veci C-211/08,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 20. mája 2008,

Európska komisia, v zastúpení: E. Traversa a R. Vidal Puig, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Španielskemu kráľovstvu, v zastúpení: J. M. Rodríguez Cárcomo, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanému,

* Jazyk konania: španielčina.

ktorého v konaní podporujú:

Belgické kráľovstvo, v zastúpení: M. Jacobs a L. Van den Broeck, splnomocnené zástupkyne,

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: J. Bering Liisberg a R. Holdgaard, splnomocnení zástupcovia,

Fínska republika, v zastúpení: A. Guimaraes-Purokoski, splnomocnená zástupkyňa,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: H. Walker, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Hoskins, barrister,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, vykonávajúci funkciu predsedu, predsedovia komôr J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts (spravodajca), J.-C. Bonichot a P. Lindh, sudcovia, P. Kūris, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Malenovský, L. Bay Larsen, T. von Danwitz a A. Arabadjiev,

generálny advokát: P. Mengozzi,
tajomník: M.-A. Gaudissart, vedúci sekcie,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. novembra 2009,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 25. februára 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Komisia Európskych spoločenstiev sa svojou žalobou domáha, aby Súdny dvor určil, že Španielske kráľovstvo si tým, že poisťcom španielskeho národného systému verejného zdravia odmietlo náhradu liečebných nákladov, ktoré vynaložili v inom členskom štáte v prípade nemocničnej starostlivosti poskytnutej v zmysle článku 22 ods. 1 písm. a) bodu i) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva zmeneného, doplneného a aktualizovaného nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3), zmeneným a doplneným nariadením (ES) č. 1992/2006 Európskeho parlamentu a Rady z 18. decembra 2006 (Ú. v. EÚ L 392, s. 1, ďalej len „nariadenie č. 1408/71“) v rozsahu, v akom je úroveň poisťného krytia v členskom štáte, v ktorom bola poskytnutá uvedená starostlivosť, nižšia ako poisťné krytie podľa španielskej legislatívy, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 49 ES.

Právny rámec

Právna úprava Únie

- 2 Nariadenie č. 1408/71 vo svojom článku 22 nazvanom „Pobyt mimo príslušného štátu – návrat do miesta bydliska v inom členskom štáte alebo jeho zmena do iného členského štátu počas choroby alebo materstva – potreba odchodu do iného členského štátu za vhodným ošetrením“ uvádza:

„1. Pracovník, ktorý spĺňa podmienky právnych predpisov príslušného štátu na nárok na dávky, pričom ak je to vhodné, zohľadnia sa ustanovenia článku 18 a:

- a) ktorého stav si vyžaduje vecné dávky, ktoré sa stávajú nutnými z lekárskeho dôvodu počas pobytu v inom členskom štáte, berúc do úvahy povahu dávok a očakávanú dĺžku pobytu;

alebo

...

- c) ktorý má povolenie príslušnej inštitúcie odísť na územie iného členského štátu, aby tam dostal ošetrovanie primerané jeho stavu

má nárok na:

- i) vecné dávky poskytované v mene príslušnej inštitúcie inštitúciou miesta pobytu alebo bydliska v súlade s ustanoveniami právnych predpisov, ktoré uplatňuje táto inštitúcia tak, akoby bol u nej poistený. Dĺžka doby, počas ktorej sa dávky poskytujú, sa však spravuje právnymi predpismi príslušného štátu.

...

2. ...

Povolenie požadované podľa odseku 1 písm. c) nemožno odmietnuť, ak takéto ošetrovanie patrí medzi dávky, ktoré stanovujú právne predpisy členského štátu, na území ktorého má dotknutá osoba bydlisko, a keď nemôže byť dotknutej osobe poskytnuté takéto ošetrovanie v čase zvyčajne potrebnom pre obdržanie tejto starostlivosti na území členského štátu, kde má bydlisko, s ohľadom na jej súčasný zdravotný stav alebo pravdepodobný ďalší priebeh ochorenia.“

- 3 Článok 34a nariadenia č. 1408/71 stanovuje:

„Články... 22 ods. 1 písmeno a) a c)... článok 22 ods. 2 druhý pododsek... sa aplikujú analogicky na študentov a členov ich rodín, ak je to nutné.“

- 4 Článok 36 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 stanovuje:

„Vecné dávky poskytované v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly inštitúciou niektorého členského štátu v mene inštitúcie iného členského štátu sa nahradia v celom rozsahu.“

- 5 Nariadenie Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia č. 1408/71, doplnené a aktualizované nariadením č. 118/97, zmeneným a doplneným nariadením (ES) č. 311/2007 Komisie z 19. marca 2007 (Ú. v. EÚ L 82, s. 6, ďalej len „nariadenie č. 574/72“), vo svojom článku 21 ods. 1 stanovuje:

„Aby zamestnaná osoba alebo samostatne zárobkovo činná osoba získala vecné dávky podľa článku 22 ods. 1 písm. a) bod i) nariadenia [č. 1408/71], predkladá poskytovateľovi starostlivosti dokument vydaný príslušnou inštitúciou, osvedčujúci, že je oprávnená na vecné dávky. Takýto dokument sa vypracováva v súlade s článkom 2...“

...“

6 Článok 34 ods. 1 nariadenia č. 574/72 stanovuje:

„Ak počas pobytu zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnnej osoby v inom členskom štáte, ako je príslušný štát, nie je možné splniť formality uvedené... v článkoch 21... vykonávacieho nariadenia, jeho výdavky na základe jeho žiadosti nahradí príslušná inštitúcia v súlade so sadzbami náhrad, ktoré uplatňuje inštitúcia miesta pobytu.“

- 7 Na základe článku 2 ods. 1 nariadenia č. 574/72 správna komisia pre sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov upravená v článku 80 nariadenia č. 1408/71 prijala vzor pre osvedčenie podľa článku 22 ods. 1 písm. a) bodu i) tohto posledného uvedeného nariadenia, a to formulár „E 111“. Tento formulár bol nahradený od 1. júna 2004 „európskym preukazom zdravotného poistenia“ na základe rozhodnutí správnej komisie Európskych spoločenstiev pre sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov z 18. júna 2003, a to rozhodnutia č. 189, ktorým sa európskym preukazom zdravotného poistenia nahrádzajú formuláre nevyhnutné na uplatnenie nariadení Rady č. 1408/71 a č. 574/72, pokiaľ ide o prístup k starostlivosti počas prechodného pobytu v inom členskom štáte, ako je príslušný štát alebo štát bydliska [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 276, s. 1), rozhodnutia č. 190 o technických špecifikáciách európskeho preukazu zdravotného poistenia (Ú. v. EÚ L 276, s. 4), a rozhodnutia č. 191 o nahradení formulárov E 111 a E 111 B európskym preukazom zdravotného poistenia [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 276, s. 19).
- 8 Pôsobnosť článku 22 ods. 1 písm. a) bodu i) nariadenia č. 1408/71 sa spresnila rozhodnutím správnej komisie Európskych spoločenstiev pre sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov č. 194 zo 17. decembra 2003 o jednotnom uplatňovaní článku 22 ods. 1 písm. a) bodu i) nariadenia č. 1408/71 v členskom štáte pobytu (Ú. v. EÚ L 104, 2004, s. 127).

9 Odôvodnenie č. 7 rozhodnutia č. 194 znie:

„Kritériá článku 22 ods. 1 písm. a) bodu i)... nemožno vykladať spôsobom, ktorý vylučuje chronické alebo už existujúce choroby. Súdny dvor spresnil [vo svojom rozsudku z 25. februára 2003, IKA (C-326/00, Zb. s. I-1703)], že pojem „nevyhnutná starostlivosť“ nemôže byť vykladaný „v tom zmysle, že uvedený nárok by bol obmedzený iba na prípady, kde sa poskytnutá starostlivosť stane nevyhnutnou z dôvodu náhlej choroby. Osobitne okolnosť, že starostlivosť vyžadovaná vývojom zdravotného stavu sociálneho poistenca počas jeho dočasného pobytu v inom členskom štáte môže prípadne súvisieť so skôr prítomnou patológiou, o ktorej poistenec vedel, akou môže byť chronická choroba, neznamená, že podmienky uplatnenia vyššie uvedených ustanovení nie sú splnené.“ [neoficiálny preklad]

10 Body 1 a 2 rozhodnutia č. 194 stanovujú:

„1. Ustanoveniami článku 22 ods. 1 písm. a) bodu i)... sú kryté vecné dávky lekárske nevyhnutné, ktoré sú poskytnuté osobe s prechodným pobytom s cieľom zabrániť, aby táto osoba bola nútená predčasne sa vrátiť do príslušného štátu na účely poskytnutia starostlivosti, ktorú jej zdravotný stav vyžaduje.

Tieto dávky majú poistencovi umožniť pokračovať v jeho pobyte za podmienok zdravotne bezpečných vzhľadom na predpokladanú dĺžku pobytu.

Týmito ustanoveniami však nie sú kryté situácie, v ktorých sa poistená osoba dostaví do iného členského štátu s cieľom získať v ňom liečebnú starostlivosť.

2. Na účely posúdenia, či vecná dávka spĺňa podmienky uvedené v článku 22 ods. 1 písm. a) bode i)... sa prihliada iba na skutočnosti zdravotnej povahy vzniknuté v kontexte prechodného pobytu dotknutej osoby vzhľadom na jej zdravotný stav a predchádzajúce zdravotné problémy.“ [*neoficiálny preklad*]

Vnútroštátna právna úprava

- 11 Článok 43 španielskej Ústavy upravuje právo na ochranu zdravia a stanovuje, že je úlohou orgánov verejnej moci organizovať a chrániť zdravie ľudí prostredníctvom dávok a nevyhnutných služieb.

- 12 Na tento účel všeobecný zákon č. 14/1986 o zdravotnej starostlivosti (Ley 14/1986, General de Sanidad) z 25. apríla 1986 (BOE č. 102 z 29. apríla 1986, s. 15207, ďalej len „LGS“) stanovuje základy národného systému zdravia verejného, všeobecného a bezplatného charakteru.

- 13 Služby poskytované národným systémom zdravia svojim príslušníkom sú úplne bezplatné. Naopak, podľa článku 17 LGS služby poskytované mimo tohto systému sú vo všeobecnosti na ťarchu pacienta a neumožňujú náhradu zo strany organizácií patriacich do tohto systému.

- 14 Kráľovský dekrét č. 63/1995 o organizácii zdravotných dávok národného systému zdravia (Real Decreto 63/1995, sobre ordenación de prestaciones sanitarias del Sistema Nacional de Salud) z 20. januára 1995 (BOE č. 35 z 10. februára 1995, s. 4538) vo svojom článku 5 stanovuje:

„1. Použitie dávok sa uskutočňuje z prostriedkov dostupných v rámci národného systému zdravia...

2. Dávky... možno žiadať len od osôb, zariadení a služieb, ktoré patria do národného systému zdravia alebo sú jeho zmluvnou stranou bez ohľadu na ustanovenia medzinárodných dohovorov.

3. V prípade naliehavej a okamžitej starostlivosti alebo starostlivosti v prípade život ohrozujúcej situácii, ktorá bola poskytnutá mimo národného systému zdravia, príslušné náklady sa nahradia, ak sa preukáže, že služby tohto systému nebolo možné využiť včas a že táto starostlivosť nepredstavuje zneužívajúce využitie tejto výnimky.“

- 15 Zákon č. 16/2003 o kohézii a kvalite národného systému zdravia (Ley 16/2003, de cohesión y calidad del Sistema Nacional de Salud) z 28. mája 2003 (BOE č. 128 z 29. mája 2003, s. 20567) upravuje nomenklatúru dávok tohto systému.

16 V súlade s článkom 14 LGS článok 9 zákona č. 16/2003 stanovuje:

„Liečebné služby národného systému zdravia môžu poskytovať iba zákonne splnomocnení pracovníci v centrách a v službách, ktoré patria do národného systému zdravia alebo sú jeho zmluvnou stranou, okrem situácií ohrozenia života, ak sa preukáže, že zariadenia tohto systému sa nemohli využiť, bez ohľadu na ustanovenia medzinárodných dohovorov, ktorých účastníkom je Španielsko.“

17 K zákonu č. 16/2003 bol vydaný vykonávací kráľovský dekrét č. 1030/2006, ktorý stanovuje nomenklatúru spoločných plnení národného systému zdravia, ako aj postup na jej revíziu (Real Decreto 1030/2006, por el que se establece la cartera de servicios comunes del Sistema Nacional de Salud y el procedimiento para su actualización) z 15. septembra 2006 (BOE č. 222 zo 16. septembra 2006, s. 32650). Tento kráľovský dekrét zrušil a nahradil kráľovský dekrét č. 63/1995.

18 Článok 4 ods. 3 kráľovského dekrétu č. 1030/2006 stanovuje:

„Súhrn spoločných plnení sa poskytuje len v strediskách, zariadeniach a službách, ktoré patria do národného systému zdravia alebo sú jeho zmluvnou stranou, okrem situácií ohrozenia života, ak sa preukáže, že zariadenia tohto systému sa nemohli využiť. V prípade naliehavej, neodkladnej a životne dôležitej starostlivosti poskytnutej mimo národného systému zdravia sa príslušné náklady nahradia po predložení dôkazu, že v potrebnom čase nebolo možné využiť služby tohto systému a že nejde o použitie, ktorým by sa obchádzala alebo zneužívala táto výnimka, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia medzinárodných dohovorov, ktorých účastníkom je Španielsko, alebo ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré upravujú poskytovanie starostlivosti v prípade poskytovania služieb v zahraničí.“

- 19 Z týchto ustanovení vyplýva, že ak osoba poistená v španielskom zdravotnom systéme dostane v inom členskom štáte nemocničnú starostlivosť nevyhnutnú z dôvodu vývoja jej zdravotného stavu počas prechodného pobytu v tomto členskom štáte, inštitúcia, do ktorej patrí, nevstupuje do krytia jej starostlivosti nad rámec povinnosti, ktorá jej vyplýva z ustanovenia článku 22 ods. 1 písm. a) bodu i) v spojení s článkom 36 nariadenia č. 1408/71, okrem prípadov a za podmienok stanovených v článku 4 ods. 3 druhej vete kráľovského dekrétu č. 1030/2006. V dôsledku toho takáto osoba nemá právo, s výhradou tejto výnimky, na prevzatie zo strany španielskej inštitúcie časti nákladov tejto starostlivosti nepokrytej inštitúciou členského štátu pobytu.

Konanie pred podaním žaloby

- 20 Komisii bola doručená sťažnosť francúzskeho občana bývajúceho v čase skutkových okolností v Španielsku, ktorý bol poistený v španielskom zdravotnom systéme. Po tom, čo musel byť hospitalizovaný počas pobytu vo Francúzsku na podklade formuláru E 111, mu španielska inštitúcia po jeho návrate do Španielska odmietla nahraďiť časť jeho nákladov na hospitalizáciu, ktoré francúzska inštitúcia ponechala podľa francúzskej právnej úpravy na jeho ťarchu.
- 21 Po tom, čo Komisia neúspešne žiadala od Španielskeho kráľovstva informácie o jeho právnej úprave týkajúcej sa náhrady nákladov liečebnej starostlivosti prijatej v iných členských štátoch, listom z 19. decembra 2005 žiadala od tohto členského štátu, aby jej poskytol uspokojivú odpoveď v lehote dvoch mesiacov.

- 22 Listom z 13. februára 2006 Španielske kráľovstvo odpovedalo, že jeho právna úprava neupravovala možnosť pre osobu poistenú v národnom systéme zdravia získať náhradu zo strany príslušnej inštitúcie liečebných nákladov vzniknutých mimo tohto systému s výnimkou výnimočných okolností upravených v tom čase v článku 5 kráľovského dekrétu 63/1995.
- 23 Dňa 18. októbra 2006 Komisia zaslala Španielskemu kráľovstvu výzvu, v ktorej ho upozornila na nezlučiteľnosť jeho vnútroštátnej právnej úpravy s článkom 49 ES, keďže táto úprava v zásade vylučovala náhradu nákladov vynaložených osobou za nemocničnú starostlivosť prijatú v inom členskom štáte zo strany príslušnej inštitúcie tejto osobe poistenej v národnom systéme zdravia podľa článku 22 ods. 1 písm. a) bodu i) nariadenia č. 1408/71 v prípadoch, keď existoval kladný rozdiel medzi úrovňami krytia uplatniteľnými v Španielsku a v tomto inom členskom štáte.
- 24 Listom z 29. decembra 2006 Španielske kráľovstvo odpovedalo na túto výzvu, keď v podstate tvrdilo, že správanie jej administratívy voči autorovi sťažnosti uvedenej v bode 20 tohto rozsudku bolo v súlade s nariadením č. 1408/71, že prípad dotknutej osoby bol rozdielny od prípadu, ktorý viedol k vydaniu rozsudku z 12. júla 2001, Vanbraekel a i. (C-368/98, Zb. s. I-5363) a že výklad zastávaný Komisiou by viedol k zásahu do finančnej rovnováhy jeho národného systému zdravia.
- 25 Keďže Komisia sa neuspokojila s touto odpoveďou, zaslala Španielskemu kráľovstvu 19. júla 2007 odôvodnené stanovisko, v ktorom uviedla, že španielska právna úprava bola v rozpore s článkom 49 ES a vyzvala tento členský štát na prijatie opatrení nevyhnutných na ukončenie tohto porušenia v lehote dvoch mesiacov od prijatia tohto odôvodneného stanoviska.

- 26 Keďže Španielske kráľovstvo naďalej zastávalo svoj postoj uvedený v jeho odpovedi z 19. septembra 2007 na toto odôvodnené stanovisko, Komisia sa rozhodla podať túto žalobu.

O prípustnosti

- 27 Španielske kráľovstvo spochybňuje prípustnosť žaloby.
- 28 Upozorňuje na nejasnú povahu záverov Komisie, ktorá poukazuje na porušenie článku 49 ES, hoci pripúšťa súlad postupu španielskej administratívy s nariadeniami č. 1408/71 a č. 574/72. Okrem toho žaloba obsahuje výhradu založenú na porušení tohto článku druhou vetou článku 4 ods. 3 kráľovského dekrétu č. 1030/2006, zatiaľ čo na situácie, ako je situácia autora sťažnosti uvedenej v bode 20 tohto rozsudku, sa uplatňuje posledná veta tohto článku 4 ods. 3, ktorá odkazuje na právo Únie.
- 29 Španielske kráľovstvo rovnako tvrdí, že v rozsahu, v akom mu Komisia vytýka porušenie článku 34 nariadenia č. 574/72 spojené so zamietnutím španielskej administratívy nahradiť osobám poisteným v národnom systéme zdravia rozdiel medzi celkovými nákladmi nemocničnej starostlivosti prijatej v inom členskom štáte a sumou krytia tejto starostlivosti inštitúciou tohto členského štátu, spôsobuje oneskorená formulácia tejto výhrady jej neprípustnosť.
- 30 Španielske kráľovstvo okrem toho tvrdí, že žaloba obsahuje výhradu, ktorá nebola formulovaná v priebehu konania pred podaním žaloby, založenú na nezlučiteľnosti článku 4 ods. 3 kráľovského dekrétu č. 1030/2006 s článkom 22 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71.

31 Belgické kráľovstvo uvádza, že článok 49 ES sa nijako nespomína v odôvodnenom stanovisku, takže žaloba nemôže obsahovať argumentáciu založenú na tomto článku.

32 V tejto súvislosti treba uviesť, že z článku 38 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a z príslušnej judikatúry vyplýva, že každý návrh na začatie konania musí označiť predmet konania, ako aj zhrnutie dôvodov a že toto označenie musí byť dostatočne jasné a presné, aby umožnilo žalovanému pripraviť si svoju obranu a Súdnemu dvoru vykonať preskúmanie. Podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, musia teda vyplynúť koherentným a zrozumiteľným spôsobom už z textu samotného návrhu a návrhy žaloby musia byť formulované jednoznačne, aby Súdny dvor nerozhodol nad rámec návrhov alebo neopomenul rozhodnúť o niektorom žalobnom dôvode (pozri rozsudky z 26. apríla 2007, Komisia/Fínsko, C-195/04, Zb. s. I-3351, bod 22 a tam citovanú judikatúru, ako aj zo 14. januára 2010, Komisia/Česká republika, C-343/08, Zb. s. I-275, bod 26).

33 Okrem toho predmet žaloby podanej podľa článku 226 ES je ohraničený konaním pred podaním žaloby upraveným v tomto článku. V dôsledku toho musí byť žaloba Komisie založená na rovnakých výhradách, ako sú tie, ktoré sú uvedené v odôvodnenom stanovisku (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Fínsko, už citovaný, bod 18).

34 V predmetnej veci žaloba a návrhy Komisie spĺňajú tieto rôzne požiadavky.

35 Ani odôvodnené stanovisko, ani žaloba totiž neobsahujú odôvodnenie výhrady spojenej s údajným nesplnením povinnosti Španielskym kráľovstvom, ktoré mu vyplývajú z nariadení č. 1408/71 a 574/72. V pokračovaní stanoviska nemenne uvádzaného Komisiou v priebehu konania pred podaním žaloby smeruje žaloba výlučne k určeniu, že tento členský štát si nesplnil povinnosti podľa článku 49 ES.

36 Zo žaloby a z návrhov Komisie jednoznačne vyplýva, že tvrdené nesplnenie povinnosti spočíva v skutočnosti, že pokiaľ ide o osoby poistené v španielskom systéme zdravia, ktorých zdravotný stav vyžaduje nemocničnú starostlivosť počas prechodného pobytu v inom členskom štáte v zmysle článku 22 ods. 1 písm. a) bodu i) nariadenia č. 1408/71, sporná právna úprava odopiera týmto osobám, s výnimkou prípadov ohrozenia života uvedených v článku 4 ods. 3 druhej vete kráľovského dekrétu č. 1030/2006, právo, ktoré vyplýva z článku 49 ES, na doplnkovú náhradu zo strany španielskej inštitúcie, ak je úroveň krytia uplatniteľná v členskom štáte pobytu nižšia ako úroveň uplatniteľná v Španielsku.

37 V tomto kontexte odkaz, najmä v návrhoch Komisie, na článok 22 ods. 1 písm. a) bod i) nariadenia č. 1408/71 nesmeruje k stanoveniu samostatnej výhrady, ale k definícii okruhu osôb, na škodu ktorých predstavuje podľa Komisie sporná právna úprava porušenie článku 49 ES.

38 Z toho vyplýva, že žaloba je prípustná.

O veci samej*Argumentácia účastníkov konania*

- 39 Komisia tvrdí, že článok 49 ES sa uplatňuje na služby zdravotnej starostlivosti dotknuté španielskou právnou úpravou, aj keď nevyhnutnosť takejto starostlivosti nastane počas prechodného pobytu poistenej osoby v inom členskom štáte.
- 40 Komisia po tom, čo poukázala na to, že článok 22 nariadenia č. 1408/71 a článok 49 ES sa vzájomne dopĺňajú, uvádza, že v predmetnej veci je španielska právna úprava spôsobilá obmedziť jednak poskytovanie služieb nemocničnej starostlivosti, jednak poskytovanie turistických alebo vzdelávacích služieb, ktorých získanie môže odôvodniť dočasný pobyt v inom členskom štáte.
- 41 Zdôrazňujúc, že hypotéza uvedená v článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 pokrýva všetky situácie, v ktorých sa starostlivosť stane nevyhnutnou v priebehu dočasného pobytu v inom členskom štáte z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu poistenej osoby, Komisia tvrdí, že sporná právna úprava môže podnietiť túto osobu poistenú v španielskom zdravotnom systéme, ktorá sa nachádza v takejto situácii a ktorá má možnosť výberu medzi hospitalizáciou v členskom štáte pobytu a predčasným návratom do Španielska na účely ošetrovania, aby si zvolila druhú možnosť vždy, keď je úroveň krytia uplatniteľná v členskom štáte pobytu nevýhodnejšia ako úroveň uplatniteľná v Španielsku.

- 42 Komisia dopĺňa, že sporná právna úprava môže odradiť staršie poistené osoby alebo osoby trpiace chronickou chorobou s nebezpečenstvom hospitalizácie, aby navštívili ako turisti alebo študenti členský štát, v ktorom sú podmienky náhrady nákladov nemocničnej starostlivosti nevýhodnejšie ako v Španielsku.
- 43 Komisia tvrdí, že obmedzenie vyplývajúce z tejto právnej úpravy nie je odôvodnené. Osobitne jej nevyhnutnosť z hľadiska cieľa spočívajúceho v zabezpečení finančnej rovnováhy národného systému zdravia nie je preukázaná vzhľadom na skutočnosť, že náklady na tento systém nemocničného ošetrovania poskytnutého v inom členskom štáte osobe poistenej v tomto systéme nemôžu v nijakom prípade prekročiť náklady, ktoré by vyžadovalo zhodné ošetrovanie poskytnuté v Španielsku.
- 44 Španielska vláda podporovaná belgickou a fínskou vládou a vládou Spojeného kráľovstva spochybňuje skutočnosť, že sporná právna úprava vytvára obmedzenie slobodného poskytovania lekárskejších, turistických a vzdelávacích služieb a tvrdí, že v každom prípade toto údajné obmedzenie je odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu smerujúcimi k ochrane finančnej rovnováhy dotknutého národného systému zdravia.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 45 Na úvod treba pripomenúť, že uplatniteľnosť článku 22 nariadenia č. 1408/71, v predmetnej veci jeho odseku 1 písm. a) bodu i), nevylučuje paralelnú uplatniteľnosť článku 49 ES. Skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava môže byť v súlade s nariadením č. 1408/71, totiž nemá za následok jej vyňatie spod ustanovení Zmluvy ES (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2006, Watts, C-372/04, Zb. s. I-4325, body 46 a 47).

- 46 Po tejto úvodnej pripomienke treba v prvom rade preskúmať, či služby označené Komisiou v jej žalobe majú v prípade osoby poistenej v národnom systéme zdravia, ktorej zdravotný stav vyžaduje nemocničnú starostlivosť počas jej prechodného pobytu v inom členskom štáte cezhraničný charakter spôsobilý zahrnúť ich pod uplatňovanie článku 49 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. apríla 1988, *Bond van Adverteerders a i.*, 352/85, Zb. s. 2085, bod 13).
- 47 Pokiaľ ide na jednej strane o služby zdravotnej starostlivosti, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora patria zdravotné výkony poskytované za odplatu do pôsobnosti ustanovení o slobodnom poskytovaní služieb, aj keď sa starostlivosť poskytuje v rámci hospitalizácie (pozri v tomto zmysle rozsudky *Watts*, už citovaný, bod 86 a tam citovanú judikatúru, ako aj z 19. apríla 2007, *Stamatelaki*, C-444/05, Zb. s. I-3185, bod 19). Navyše zdravotný výkon neprestáva byť poskytovaním služieb v zmysle článku 49 ES z dôvodu, že pacient, ktorý zaplatil zahraničnému poskytovateľovi za poskytnutú starostlivosť, neskôr požaduje prevzatie nákladov na túto starostlivosť od vnútroštátneho zdravotného systému (pozri rozsudok *Watts*, už citovaný, bod 89 a citovanú judikatúru).
- 48 Súdny dvor okrem toho rozhodol, že článok 49 ES sa uplatní, ak sú poskytovateľ a prijímateľ služby usadení v rôznych členských štátoch (pozri rozsudok z 28. októbra 1999, *Vestergaard*, C-55/98, Zb. s. I-7641, bod 19). Služby, ktoré poskytovateľ usadený v členskom štáte poskytuje bez toho, aby sa premiestnil, prijímateľovi usadenému v inom členskom štáte, predstavujú cezhraničné poskytovanie služieb v zmysle článku 49 ES (pozri najmä rozsudky z 10. mája 1995, *Alpine Investments*, C-384/93, Zb. s. I-1141, body 21 a 22, ako aj zo 6. novembra 2003, *Gambelli a i.*, C-243/01, Zb. s. I-13031, bod 53).

- 49 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry slobodné poskytovanie služieb obsahuje nielen slobodu poskytovateľa ponúkať a poskytovať služby príjemcom usadeným v inom členskom štáte, ako je štát, na území ktorého sa tento poskytovateľ nachádza, ale tiež slobodu prijímať alebo využívať ako príjemca služieb ponúkaných poskytovateľom usadeným v inom členskom štáte bez toho, aby mu v tom bránili nejaké obmedzenia (pozri najmä rozsudok Gambelli a i., už citovaný, bod 55 a citovanú judikatúru).
- 50 Z toho vyplýva, že na služby nemocničnej starostlivosti, ktoré poskytovateľ usadený v členskom štáte poskytuje v tomto štáte príjemcovi usadenému v inom členskom štáte, sa vzťahuje pojem poskytovanie služieb v zmysle článku 49 ES vrátane prípadu, ktorý nastal v predmetnej veci, keď sa prechodný pobyt príjemcu týchto služieb starostlivosti v členskom štáte usadenia poskytovateľa týka iných dôvodov ako lekárskech.
- 51 Pokiaľ ide na druhej strane o iné služby než lekárske, ako napríklad turistické a vzdelávacie služby osobitne uvedené Komisiou v jej žalobe, treba okrem judikatúry zmienenej v bode 48 tohto rozsudku pripomenúť, že osoby usadené v členskom štáte, ktoré sa dostavia do iného členského štátu ako turisti alebo v rámci študijnej cesty, sa považujú za príjemcov služieb v zmysle článku 49 ES (pozri rozsudky z 31. januára 1984, Luisi a Carbone, 286/82 a 26/83, Zb. s. 377, bod 16; z 2. februára 1989, Cowan, 186/87, Zb. s. 195, bod 15, ako aj z 19. januára 1999, Calfa, C-348/96, Zb. s. I-11, bod 16).

- 52 Z vyššie uvedeného vyplýva, že slobodné poskytovanie služieb zahŕňa slobodu poistennej osoby usadenej v členskom štáte dostaviť sa napríklad ako turista či študent do iného členského štátu na účely prechodného pobytu a prijať tam nemocničnú starostlivosť zo strany poskytovateľa usadeného v tomto inom členskom štáte, ak jej zdravotný stav vyžaduje takúto starostlivosť počas tohto pobytu.
- 53 Iste je nepochybné, že právo Únie nezasahuje do právomoci členských štátov organizovať svoje systémy sociálneho zabezpečenia a že pokiaľ chýba harmonizácia na úrovni Európskej únie, je na právnej úprave každého členského štátu, aby stanovila podmienky poskytovania dávok sociálneho zabezpečenia. Stále však platí, že pri výkone tejto právomoci musia členské štáty dodržiavať právo Únie, najmä ustanovenia o slobodnom poskytovaní služieb (pozri najmä rozsudok Watts, už citovaný, bod 92 a citovanú judikatúru).
- 54 Za týchto podmienok treba v druhom rade preskúmať, či sporná právna úprava predstavuje nesplnenie povinností vyplývajúcich z týchto ustanovení.
- 55 Podľa už ustálenej judikatúry článku 49 ES odporuje uplatnenie akejkoľvek vnútroštátnej právnej úpravy, v dôsledku ktorej je sťažené poskytovanie služieb medzi členskými štátmi oproti poskytovaniu služieb len v rámci jedného členského štátu (pozri najmä rozsudok Stamatelaki, už citovaný, bod 25 a citovanú judikatúru).
- 56 V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava nezaručuje poistennej osobe, ktorej bol poskytnutý súhlas podstúpiť hospitalizáciu v inom členskom štáte v súlade s článkom 22 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1408/71, prevzatie nákladov vo výške zodpovedajúcej prevzatíu nákladov, na ktoré

by mal pacient nárok, ak by bol hospitalizovaný v príslušnom členskom štáte, predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb v zmysle článku 49 ES v rozsahu, v akom je spôsobilá odradiť alebo zabrániť tejto poistenej osobe obrátiť sa na poskytovateľov služieb usadených v iných členských štátoch (pozri v tomto zmysle rozsudok Vanbraekel a i., už citovaný, bod 45). Pokiaľ ide o vnútroštátnu právnu úpravu upravujúcu bezplatnosť nemocničnej starostlivosti poskytovanej v rámci národného systému zdravia, Súdny dvor spresnil, že takáto úroveň pokrytia v systéme členského štátu poistenia zodpovedá nákladom na liečenie zodpovedajúce tomu, ktoré poistená osoba prijala v členskom štáte pobytu (pozri v tomto zmysle rozsudok Watts, už citovaný, body 131 a 133).

57 Súdny dvor rozhodol, že z dôvodu, že takáto doplnková náhrada nákladov, ktorá je funkciou systému poistného krytia, ani teoreticky dodatočne finančne nezaťažuje systém nemocenského poistenia tohto štátu v porovnaní s náhradou nákladov, ktorá by sa mala poskytnúť v prípade, ak by nemocničná starostlivosť bola poskytnutá týmto štátom, nemožno tvrdiť, že uloženie povinnosti doplnkovej náhrady nákladov tomuto fondu nemocenského poistenia by mohlo mať podstatný účinok na financovanie systému sociálneho zabezpečenia tohto členského štátu (rozsudok Vanbraekel a i., už citovaný, bod 52).

58 Pokiaľ však ide prinajmenšom o zdravotnú starostlivosť nemocničnej povahy, ktorá jediná je dotknutá touto vecou, prípad označovaný za nepredvídateľnú starostlivosť uvedený v článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71, dotknutý v tejto veci, sa z hľadiska článku 49 ES odlišuje od prípadu označovaného za „plánovanú starostlivosť“ uvedeného v článku 22 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia, ktorý sa riešil vo veciach, v ktorých boli vydané už citované rozsudky Vanbraekel a i. a Watts.

59 Predovšetkým treba uviesť, že prípady využitia nemocničnej starostlivosti plánovanej v inom členskom štáte podľa článku 22 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1408/71

vyplývajú, ako to uvádza odsek 2 druhého pododseku tohto článku 22, z objektívneho zistenia nedostatku disponibilít predmetnej starostlivosti alebo rovnako účinnej starostlivosti v členskom štáte poistenia v lekárske prijateľnej lehote (pozri v tomto zmysle rozsudok Watts, už citovaný, body 57 a 79). V rovnakej situácii musí tento posledný uvedený členský štát okrem svojich povinností vyplývajúcich zo spojeného uplatnenia článku 22 ods. 1 písm. c) a článku 36 nariadenia č. 1408/71 prípadne zaručiť poistenej osobe rovnako výhodnú úroveň krytia, ako je úroveň, ktorú by ho disponibilita tejto starostlivosti v takejto lehote, v jeho vlastnom systéme zdravia, viedla k priznaniu dotknutej osobe a to pod hrozbou porušenia pravidiel týkajúcich sa slobodného poskytovania služieb, ako to Súdny dvor rozhodol v už citovanom rozsudku Vanbraekel a i.

⁶⁰ Situácia je naopak rozdielna, pokiaľ ide o nepredvídateľnú starostlivosť uvedenú v článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71.

⁶¹ Čo sa totiž týka poistenej osoby, ktorej presun do iného členského štátu vyplýva napríklad z turistických alebo vzdelávacích dôvodov a nie z jednoduchého nedostatku ponuky systému zdravia, pod ktorý patrí, pravidlá Zmluvy v oblasti voľného pohybu mu nezaručujú neutralitu pre všetky služby nemocničnej starostlivosti, ktoré by mu mohli byť nutne poskytnuté v členskom štáte pobytu. Vzhľadom na jednej strane na vnútroštátne rozdiely existujúce v oblasti sociálneho zabezpečenia a na druhej strane na cieľ nariadenia č. 1408/71, spočívajúci v koordinácii vnútroštátnych právnych úprav, avšak nie v ich harmonizácii, podmienky vzťahujúce sa na nemocničný pobyt v inom členskom štáte môžu byť v závislosti od prípadu viac alebo menej výhodné či nevýhodné pre poistenú osobu (pozri analogicky rozsudky z 19. marca 2002, Hervein a i., C-393/99 a C-394/99, Zb. s. I-2829, body 50 až 52; z 29. apríla 2004, Weigel, C-387/01, Zb. s. I-4981, bod 55, ako aj z 26. apríla 2007, Alevizos, C-392/05, Zb. s. I-3505, bod 76).

- 62 Ďalej treba zdôrazniť, že v prípade nemocničnej starostlivosti plánovanej v inom členskom štáte je poistená osoba vo všeobecnosti spôsobilá získať celkové ohodnotenie nákladov tejto dotknutej starostlivosti vo forme predbežného rozpočtu, ktorý mu umožní porovnať úroveň krytia uplatniteľnú v členskom štáte, v ktorom sa nemocničný pobyt plánuje, a v členskom štáte poistenia.
- 63 V tomto kontexte skutočnosť, že právna úprava tohto posledného uvedeného členského štátu nezaručuje poistenej osobe právo na náhradu zo strany príslušnej inštitúcie prípadného kladného rozdielu medzi úrovňou krytia uplatniteľnou v tomto členskom štáte a úrovňou v členskom štáte, v ktorom je nemocničná starostlivosť plánovaná, môže podnietiť túto poistenú osobu, aby upustil od liečenia zamýšľaného v tomto inom členskom štáte, čo predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb, ako Súdny dvor rozhodol v už citovaných rozsudkoch Vanbraekel a i. a Watts.
- 64 Naopak, ako zdôraznila španielska vláda, situácia nepredvídateľnej starostlivosti uvedená v článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 pokrýva najmä neurčité množstvo prípadov, v ktorých si zdravotný stav poistenej osoby vyžaduje počas jej prechodného pobytu v inom členskom štáte nemocničnú starostlivosť za okolností spojených predovšetkým s naliehavosťou situácie, závažnosťou postihnutia alebo úrazu alebo tiež s lekárskou nemožnosťou vrátenia do členského štátu poistenia, ktoré objektívne neponechávajú inú alternatívu ako poskytnutie nemocničného ošetrovania dotknutej osobe v zariadení nachádzajúcom sa v členskom štáte pobytu.
- 65 Vo všetkých týchto prípadoch je vylúčené, aby sa spornej právnej úprave mohol vytýkať akýkoľvek obmedzujúci účinok na poskytovanie služieb nemocničnej starostlivosti poskytovateľmi usadenými v inom členskom štáte.

- 66 Iste, ako uviedla Komisia, situácia predpokladaná v článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 sa týka tiež prípadov, v ktorých poškodenie zdravotného stavu poistenej osoby počas prechodného pobytu v inom členskom štáte, hoci má nepredvídateľnú povahu, nie je spôsobilá zbaviť ju voľby medzi hospitalizáciou v tomto poslednom uvedenom členskom štáte a predčasným návratom do Španielska, aby tam prijala vyžadovanú nemocničnú starostlivosť.
- 67 Ako však zdôrazňuje bod 1 odôvodnenia rozhodnutia č. 194, systém zavedený v článku 22 ods. 1 písm. a) bode i) nariadenia č. 1408/71 má v takýchto prípadoch práve za cieľ vyhnúť sa tomu, aby poistená osoba bola nútená predčasne sa vrátiť do členského štátu poistenia, aby tam dostala nevyhnutnú starostlivosť, priznávajúc dotknutej osobe právo, ktoré predtým nemala, prístupu v nemocničnej starostlivosti v členskom štáte pobytu za podmienok náhrady rovnako výhodných, ako sú podmienky, ktoré požívajú poistené osoby, na ktoré sa vzťahuje právna úprava tohto štátu (pozri analogicky rozsudok z 23. októbra 2003, Inizan, C-56/01, Zb. s. I-12403, body 21 a 22).
- 68 Okrem toho treba uviesť, že potenciálny vplyv spornej právnej úpravy na situáciu takejto poistenej osoby závisí od okolnosti, ktorá má v čase, keď je táto osoba konfrontovaná s takýmto výberom, neistý charakter, a to možnosť, že úroveň krytia uplatniteľná v členskom štáte pobytu pre zamýšľané nemocničné liečenie, ktorého celkové náklady nie sú v tom čase známe, sa ukáže ako nižšia vo vzťahu k nákladom hypotetického rovnocenného liečenia poskytnutého v Španielsku.
- 69 Pokiaľ ide o iné služby ako lekárske, akými sú turistické alebo vzdelávacie služby, treba zdôrazniť, že prípad nepredvídateľnej starostlivosti v zmysle článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 zo svojej podstaty predpokladá neexistenciu istoty, v čase, keď sa poistená osoba zamýšľa dostaviť do iného členského štátu, napríklad ako turista alebo študent, čo sa týka nevyhnutnosti nemocničnej starostlivosti počas jeho prechodného pobytu v tomto inom členskom štáte.

- 70 Situácia starších poistených osôb a osôb trpiacich chronickou alebo už existujúcou chorobou, ktorú rozhodnutie č. 194 zahrňa podľa svojho bodu 1 a svojho siedmeho odôvodnenia do pôsobnosti článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71, má v tomto ohľade rovnaký neistý charakter.
- 71 Hoci totiž môžu podstúpiť zvýšené riziko zhoršenia svojho zdravotného stavu, tieto poistené osoby môžu byť, podobne ako ostatné poistené osoby, dotknuté spornou právnou úpravou iba v prípade, ak ich zdravotný stav bude skutočne vyžadovať nemocničnú starostlivosť inú, ako je uvedená v článku 4 ods. 3 druhej vete kráľovského dekrétu č. 1030/2006 počas ich prechodného pobytu v inom členskom štáte a ak sa ukáže, že úroveň krytia uplatniteľná v tomto inom členskom štáte je nižšia ako náklady rovnakého liečenia poskytnutého v Španielsku.
- 72 Z toho vyplýva, že okolnosť, že osoby poistené v španielskom systéme zdravia môžu byť podnietené predčasne sa vrátiť do Španielska, aby tam prijali nemocničnú starostlivosť, ktorá sa stala nevyhnutnou po zhoršení ich zdravotného stavu počas prechodného pobytu v inom členskom štáte, alebo zrušiť napríklad turistickú alebo študijnú cestu v takomto inom členskom štáte, keďže nemôžu počítať, okrem prípadu uvedeného v článku 4 ods. 3 druhej vete kráľovského dekrétu č. 1030/2006, s doplnkovou intervenciou príslušnej inštitúcie v prípade, ak náklady na rovnaké liečenie v Španielsku prekračujú úroveň krytia uplatniteľného v tomto inom členskom štáte, sa zdá ako veľmi neistá a nepriama. V dôsledku toho sporná právna úprava nemôže byť vo svojej všeobecnosti považovaná za spôsobilú obmedziť slobodné poskytovanie služieb nemocničnej starostlivosti, turistických služieb alebo vzdelávacích služieb (pozri analogicky v oblasti voľného pohybu tovaru a voľného pohybu pracovníkov rozsudky zo 7. marca 1990, Krantz, C-69/88, Zb. s. I-583, bod 11, ako aj z 27. januára 2000, Graf, C-190/98, Zb. s. I-493, body 24 a 25).

- 73 Prípád autora sťažnosti uvedenej v bode 20 tohto rozsudku tento záver potvrdzuje. Dokazuje totiž hypotetickú povahu vplyvu spornej právnej úpravy, keďže žiadosť o doplnkovú náhradu podaná dotknutou osobou sa ukázala ako nedôvodná, ako vyplýva zo spisu, a to z dôvodu nižšej úrovne nákladov na rovnaké liečenie v Španielsku vo vzťahu k úrovni krytia uplatňovanej v členskom štáte pobytu.
- 74 Nakoniec treba zdôrazniť, že na rozdiel od prípadov uvedených v článku 22 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1408/71 prípady uvedené v článku 22 ods. 1 písm. a) majú pre členské štáty a ich inštitúcie poverené sociálnym zabezpečením nepredvídateľný charakter.
- 75 Každý členský štát totiž disponuje ako členský štát poistenia možnosťou, v rámci právomoci, ktorá je mu priznaná článkami 153 ZFEÚ a 168 ZFEÚ, upraviť svoj systém verejného zdravia a sociálneho zabezpečenia (pozri v tomto zmysle rozsudky Watts, už citovaný, body 92 a 146, ako aj z 1. júna 2010, Blanco Pérez a Chao Gómez, C-570/07 a C-571/07, Zb. s. I-4629, bod 43), prijať opatrenia týkajúce sa rozsahu a podmienok, najmä lehoty, ponuky nemocničnej starostlivosti na jeho vlastnom území na účely obmedzenia počtu vydaných povolení na základe článku 22 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1408/71 pre starostlivosť plánovanú v inom členskom štáte osobami poistenými v jeho systéme.
- 76 Naopak, ako to zdôraznila dánska a fínska vláda, neustále stúpajúca mobilita občanov v rámci Únie, najmä z turistických a vzdelávacích dôvodov, môže znamenať čoraz vyšší počet prípadov nepredvídateľnej nemocničnej starostlivosti v zmysle článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71, ktorý štáty nemôžu nijako ovládať.

- 77 V tomto kontexte, keď sa každý členský štát spolieha ako členský štát poistenia na uplatnenie právnej úpravy členského štátu pobytu, pokiaľ ide o úroveň krytia, za ktorú v konečnom dôsledku zodpovedá príslušná inštitúcia, za nemocničnú starostlivosť, ktorá je nevyhnutná z dôvodu zdravotného stavu poistenej osoby počas jej prechodného pobytu v tomto poslednom uvedenom členskom štáte, spoločné uplatnenie článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 a článku 36 uvedeného nariadenia týkajúceho sa mechanizmu náhrady medzi dotknutými inštitúciami spočíva na celkovej kompenzácii rizík.
- 78 Prípady, v ktorých nemocničná starostlivosť poskytovaná poistenej osobe počas jej prechodného pobytu v inom členskom štáte vystavuje členský štát poistenia na základe účinku uplatnenia jeho právnej úpravy vyššej finančnej záťaži, ako keby táto starostlivosť bola poskytnutá v jednom z jeho zariadení, môžu byť považované za celkovo vyvážené prípadmi, v ktorých naopak uplatnenie právnej úpravy členského štátu pobytu vedie k zaťaženiu členského štátu poistenia nižšou finančnou ťarchou pre dotknutú nemocničnú starostlivosť, ako je ťarcha, ktorá by vyplývala z uplatnenia jeho vlastnej právnej úpravy.
- 79 V dôsledku toho uloženie členskému štátu povinnosti zaručiť jeho vlastným poisteným osobám doplnkovú náhradu príslušnou inštitúciou vždy, keď je úroveň krytia uplatniteľná v členskom štáte pobytu pre dotknutú nepredvídateľnú nemocničnú starostlivosť nižšia ako úroveň uplatniteľná podľa jeho vlastnej právnej úpravy by znamenalo ohrozenie samotnej hospodárnosti systému zavedeného nariadením č. 1408/71. V každom prípade týkajúcom sa takejto starostlivosti by bola príslušná inštitúcia členského štátu poistenia systematicky vystavovaná najvyššej finančnej ťarche, či už to bude na základe uplatnenia, v súlade s článkom 22 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia, právnej úpravy členského štátu pobytu, ktorá upravuje vyššiu úroveň pokrytia, akou je úroveň upravená právnou úpravou členského štátu poistenia, alebo na základe uplatnenia tejto poslednej uvedenej právnej úpravy za opačnej hypotézy.

- 80 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy Komisia nepreukázala, že vo svojej všeobecnosti sporná právna úprava zakladá nesplnenie povinnosti Španielskeho kráľovstva, ktoré vyplývajú tomuto členskému štátu z článku 49 ES.
- 81 Z tohto dôvodu je potrebné žalobu zamietnuť.

O trovách

- 82 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Španielske kráľovstvo navrhlo zaviazat Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu trov konania. Podľa odseku 4 prvého pododseku toho istého článku Belgické kráľovstvo, Dánske kráľovstvo, Fínska republika a Spojené kráľovstvo, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1 Žaloba sa zamieta.

2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy tohto konania.

- 3. Belgické kráľovstvo, Dánske kráľovstvo, Fínska republika, ako aj Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy